RECHTBANK UTRECHT

Reg. nr.: SBR

UITSPRAAK van de rechtbank Utrecht, enkelvoudige kamer voor de behandeling van bestuursrechtelijke zaken, in het geding tussen:

wonende te
e i s e r,

en

de Raad van bestuur van het
Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv),
v e r w e e r d e r.

---

1. INLEIDING

Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 2 augustus 2004 (het bestreden besluit), waarbij verweerder het bezwaar van eiser tegen het besluit van 6 januari 2004 ongegrond heeft verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de uitkering van eiser ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), die was berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80 tot 100%, per 8 maart 2004 herzien en nader berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35 tot 45%.

Het geding is behandeld ter zitting van 19 mei 2005, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door M.A.T. Huisman werkzaam bij Provinciaal Utrechts WAO-beraad. Verweerder heeft zich, met voorafgaand bericht, niet doen vertegenwoordigen.

2. OVERWEGINGEN

Eiser, geboren 27 december 1947, is op 11 december 1992 uitgevallen voor zijn werkzaamheden als schilder gedurende 36,5 uur per week in verband met schouderklachten. Nadat verweerder eiser per 10 december 1993 aanvankelijk een WAO-uitkering heeft toegekend, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80 tot 100%, heeft verweerder deze uitkering per 4 maart 1994 herzien en nader berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 25 tot 35%. Op 11 maart 1996 heeft eiser zich bij verweerder gemeld met toegenomen klachten. Verweerder heeft de WAO-uitkering van eiser met ingang van 8 april 1996 herzien en nader berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80 tot 100%.

Bij besluit van 6 januari 2004 heeft verweerder de WAO-uitkering van eiser, die was berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80 tot 100%, per 8 maart 2004 herzien en nader berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35 tot 45%. Bij het thans bestreden besluit heeft verweerder het daartegen door eiser ingediende bezwaar ongegrond verklaard.

Eiser heeft - samengevat - aangevoerd dat verweerder zijn beperkingen te licht heeft ingeschat, en dat hij zich dan ook niet kan verenigen met de door verweerder opgestelde Functionele Mogelijkheden Lijst (FML). Ter onderbouwing van dit standpunt stelt eiser dat revalidatiearts hem, gelet op de uitkomst van de MRI-scan en zijn voetklachten, heeft doorverwezen naar de reumatoloog, waar eiser pas in oktober 2004 terecht kan. Eiser geeft aan dat onderzoek door het Audiologisch centrum Amersfoort heeft uitgewezen dat hij slechthorend is, en dat er om privé-problemen op te lossen afspraken gemaakt zijn bij het Algemeen Maatschappelijk Werk te Amersfoort. Ter zitting van de rechtbank heeft eiser nog aangevoerd dat niet voldaan is aan de in het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten (Besluit van 8 juli 2000, Stb. 2000, 307) opgenomen eisen wat betreft het aantal arbeidsplaatsen van de te duiden functies, en dat de rapportage wat betreft de geduide functies niet voldoet aan de in de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) van 9 november 2004 (gepubliceerd in RSV 2004/351) genoemde motiveringseisen. Eiser geeft aan dat hij de rapportage van de bezwaararbeidsdeskundige van 10 mei 2005 eerst op 18 mei 2005 heeft ontvangen, en dat hij er bezwaar tegen heeft dat deze rapportage, die is ingediend buiten de in artikel 8:58, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) genoemde termijn, wordt toegevoegd aan de gedingstukken.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, van de WAO is arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, hij die als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte, gebreken, zwangerschap of bevalling geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde mensen, met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder eerstgenoemde arbeid wordt ingevolge het vijfde lid verstaan alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de werknemer met zijn krachten en bekwaamheden in staat is.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van het tot 1 oktober 2004 geldende Schattingsbesluit geldt bij de bepaling van hetgeen betrokkene nog met arbeid kan verdienen het volgende: in aanmerking wordt genomen die algemeen geaccepteerde arbeid waarmee betrokkene per uur het meest kan verdienen. Deze arbeid wordt nader omschreven in de vorm van ten minste drie verschillende in Nederland uitgeoefende functies waarmee het hoogste inkomen per uur kan worden verworven. Deze functies vertegenwoordigen tezamen ten minste 30 arbeidsplaatsen. Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van het Schattingsbesluit dient de functie die geen of nauwelijks arbeidsplaatsen vertegenwoordigt bij de toepassing van onderdeel a buiten beschouwing te blijven.

Om de mate van arbeidsongeschiktheid te bepalen dient dan ook eerst te worden vastgesteld welke medische beperkingen eiser heeft en vervolgens wat de invloed van deze beperkingen is op zijn verdienvermogen.

Gelet op de beschikbare medische gegevens, waaronder met name het rapport van 27 oktober 2003 van verzekeringsarts en de rapporten van bezwaarverzekeringsartsen en van respectievelijk 1 juli 2004 en 3 november 2004, ziet de rechtbank geen aanleiding om verweerder niet te volgen in diens standpunt dat bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid van eiser per 8 maart 2004 in voldoende mate met zijn beperkingen rekening is gehouden.

Eiser heeft aangevoerd dat verweerder zijn beperkingen te licht heeft ingeschat. De rechtbank merkt op dat eiser dit standpunt evenwel niet heeft onderbouwd met nieuwe medische gegevens. De rechtbank gaat in dit kader voorbij aan de door eiser ter zitting (deels)

geciteerde brief van revalidatiearts van 10 januari 2005 waarin wordt aangegeven dat eiser sinds 1997 aan een chronisch pijnsyndroom lijdt waarvoor nu psychiatrische begeleiding wordt gezocht. Niet duidelijk is immers of de inhoud van deze brief nog relevant is voor de datum in geding. De rechtbank overweegt voorts dat uit het rapport van 27 oktober 2003 blijkt dat de primaire verzekeringsarts lichamelijk en psychisch onderzoek heeft verricht, en diverse beperkingen heeft aangenomen wat betreft persoonlijk functioneren (inzicht in eigen kunnen, werk zonder hoog handelingstempo en werk zonder leidinggevende aspecten), dynamisch handelen (frequent reiken tijdens het werk, frequent buigen tijdens het werk, tillen of dragen, frequent lichte voorwerpen en zware lasten hanteren tijdens het werk, lopen en lopen tijdens het werk) en statische houdingen (staan, staan tijdens het werk, geknield of gehurkt actief zijn, gebogen en/of getordeerd actief zijn en boven schouderhoogte actief zijn). Blijkens de rapportage van 1 juli 2004 heeft de bezwaarverzekeringsarts in het kader van de heroverweging informatie opgevraagd bij de revalidatiearts , en heeft hij het standpunt dat er geen medische argumenten zijn om af te wijken van het primaire medische oordeel mede gebaseerd op de brieven van deze revalidatiearts van 20 april 2004 en 27 mei 2004. De rechtbank overweegt dat verweerder bekend was met de door eiser in het beroepschrift weergegeven klachten, en dat verweerder met deze klachten ook rekening heeft gehouden in de opgestelde FML. Gelet op hetgeen uit de gedingstukken naar voren is gekomen omtrent de gezondheidstoestand van eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder op zorgvuldige wijze de belastbaarheid en de beperkingen van eiser heeft vastgesteld. De rechtbank is niet gebleken dat de primaire verzekeringsarts, zoals eiser stelt, de door eiser aangegeven klachten niet op waarde heeft geschat en niet voldoende zou hebben meegewogen bij de vaststelling van zijn beperkingen. De rechtbank wijst er in dit kader op, onder verwijzing naar de in artikel 18 van de WAO opgenomen zinsnede 'rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte, gebreken, zwangerschap of bevalling' en vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, dat onder arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 18 van de WAO dient te worden verstaan het op medische gronden naar objectieve maatstaven gemeten niet kunnen of mogen verrichten van de daarvoor in aanmerking komende arbeid. Verweerder heeft zich dan ook bij de bepaling van de mate van arbeidsongeschiktheid van eiser terecht geconcentreerd op het vaststellen van de bij eiser op 8 maart 2004 geldende medisch objectiveerbare beperkingen.

Op grond van voorgaande overwegingen komt de rechtbank tot het oordeel dat verweerders besluit omtrent de mate van arbeidsongeschiktheid van eiser per 8 maart 2003 niet op een ontoereikende dan wel onjuiste medische grondslag berust. Naar het oordeel van de rechtbank kan het bestreden besluit evenwel om andere, arbeidskundige, redenen niet in stand blijven. De rechtbank overweegt in dit kader het volgende.

Ten aanzien van de in het kader van het arbeidskundig onderzoek aan eiser voorgehouden functies merkt de rechtbank het volgende op. Verweerder heeft eiser geschikt geacht voor de functies productiemedewerker textiel, geen kleding (SBC-code 272043), machinaal metaalbewerker (SBC-code 264122), productiemedewerker industrie, samenstellen van producten (SBC-code 111180) en bezorger kranten, tijdschriften, wasgoed (SBC-code 111230). Gelet op het feit dat eiser ter zitting heeft aangegeven er bezwaar tegen te hebben dat de rapportage van verweerders bezwaararbeidsdeskundige van 10 mei 2005 wordt toegevoegd aan de gedingstukken, zal de rechtbank, gelet op het bepaalde in artikel 8:58, eerste lid van de Awb, bij de beoordeling of de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling arbeidskundig gezien op goede gronden berust de genoemde rapportage van 10 mei 2005 buiten beschouwing laten.

Eiser heeft aangevoerd dat de drie geduide functies onvoldoende arbeidsplaatsen vertegenwoordigen. Blijkens de arbeidsmogelijkhedenlijst vallen onder SBC-code 272043 zeven functies met verschillende functienummers met in totaal 14 arbeidsplaatsen, onder de SBC-code 264122 vijf functies met verschillende functienummers met in totaal 14 arbeidsplaatsen, en onder de SBC-code 111180 drie functies met verschillende functienummers met in totaal zeven arbeidsplaatsen. De rechtbank stelt vast dat daarmee wat betreft het aantal arbeidsplaatsen is voldaan aan artikel 9, aanhef en onder a en b, van het Schattingsbesluit en de op grond daarvan ontwikkelde jurisprudentie. De drie door verweerder aan de schatting ten grondslag gelegde functies, die ieder tenminste zeven arbeidsplaatsen vertegenwoordigen, hebben immers in totaal (minimaal) 30 arbeidsplaatsen.

De rechtbank stelt vast dat de FML drie niet-gematchte aspecten (zijnde onderdelen van de FML die niet corresponderen met de belastingpunten in de functiebeschrijving) bevat, namelijk onder rubriek 1 'inzicht in eigen kunnen' en onder rubriek 4 'dominantie: rechts' en 'localisatie beperkingen: rechts'. De bezwaararbeidsdeskundige heeft in de rapportage van 27 juli 2004 summier gemotiveerd op grond waarvan de door verweerder aan de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling ten grondslag gelegde functies geschikt zijn te achten voor eiser. De rechtbank is, onder verwijzing naar de uitspraak van de CRvB van 9 november 2004 (gepubliceerd in RSV 2004/351), van oordeel dat deze motivering op het punt van de niet-gematchte aspecten niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.

De rechtbank is er, zonder nadere motivering van verweerder, op voorhand niet van overtuigd dat de functie machinaal metaalbewerker (SBC 264122) valt binnen de voor eiser vastgestelde belastbaarheid. Blijkens de FML kan eiser zo nodig tijdens elk uur van de werkdag ongeveer 600 keer reiken. In de functieomschrijving van de onder deze SBC-code vallende functie met functienummer 3454-0004-007 (9 arbeidsplaatsen) staat aangegeven dat eiser tijdens acht werkuren 150 maal ongeveer 60 centimeters achtereen en tijdens acht werkuren 500 maal ongeveer 50 centimeters achtereen moet reiken. In totaal dient eiser per uur aldus ongeveer 650 keer te reiken. De rechtbank is er, zonder nadere motivering van verweerder, op voorhand niet van overtuigd dat deze belasting past binnen de belastbaarheid van eiser. De rechtbank stelt vast dat, door het vervallen van genoemde functie onder SBC-code 264122 slechts vijf arbeidsplaatsen resteren, zodat deze functie onvoldoende arbeidsplaatsen vertegenwoordigt om ten grondslag gelegd te kunnen worden aan de schatting.

De rechtbank is er voorts, zonder nadere motivering van verweerder, op voorhand ook niet van overtuigd dat de functie bezorger kranten, tijdschriften, wasgoed (SBC 111230) valt binnen de voor eiser vastgestelde belastbaarheid. Blijkens de FML kan eiser ongeveer tien kilogram dragen, kan eiser zo nodig tijdens elk uur van de werkdag ongeveer 300 keer voorwerpen van ruim 1 kilogram hanteren maar kan eiser niet tijdens ongeveer een uur per werkdag frequent lasten van ongeveer 15 kilogram hanteren. In de functieomschrijving van genoemde functie staat aangegeven dat eiser tijdens twee werkuren twee maal ongeveer tien kilogram achtereen moet tillen (twee keer per dag bestelwagen laden en lossen) en tijdens zes werkuren 60 maal ongeveer twee kilogram achtereen (leesmappen) moet dragen. De rechtbank is er, zonder nadere motivering van verweerder, op voorhand niet van overtuigd dat deze belasting past binnen de belastbaarheid van eiser.

Op grond van het voorstaande is de rechtbank van oordeel dat bij het bestreden besluit de artikelen 3:2 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht geschonden zijn en dat dit besluit om die reden voor vernietiging in aanmerking komt. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak. Ter voorlichting aan eiser merkt de recht-

bank op dat hiermee nog niet is komen vast te staan dat recht bestaat op een hogere WAO-uitkering. Verweerder zal zich op dit punt nader dienen te beraden.

De rechtbank is niet gebleken van kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. De rechtbank overweegt in dit verband dat ingevolge artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit proceskosten bestuursrecht alleen de kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking kunnen komen. Hiervan is in het geval van eiser geen sprake, nu hij, bijgestaan door M.A.T. Huisman voornoemd, zelf de procedure heeft gevoerd.

De rechtbank beslist als volgt.

3. BESLISSING

De rechtbank Utrecht,

recht doende,

verklaart het beroep gegrond,

vernietigt het bestreden besluit,

draagt verweerder op binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar van eiser,

bepaalt dat het Uwv aan eiser het betaalde griffierecht ad € 37,-- vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. , lid van de enkelvoudige kamer, en in het openbaar uitgesproken op 3 juni 2005.

De griffier: Het lid van de enkelvoudige kamer:

Afschrift verzonden op: 6 JUN 2005

Tegen deze uitspraak staat, binnen zes weken na de dag van bekendmaking hiervan, voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Centrale Raad van Beroep, Postbus 16002, 3500 DA Utrecht.

Voor copie conform de griffie